

Zörgető

Íme az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem. (Jel 3.20)

IV. ÉVFOLYAM 4. SZÁM

2012. KARÁCSONY

2-3. oldal:

Karácsony

4-5. oldal:

Gondnoki beszámoló

6-7. oldal:

Pilinszky János: Tűz és szalma

8-9-10. oldal:

Szentföldi úti beszámoló

11-12. oldal:

Heltai Gáspár

13-14. oldal:

Fenyőfák vándorútja

15. oldal:

Gyülekezeti „Hogy is van?”

16. oldal:

Alkalmaink

„Mert nem önmagunkat hirdetjük, hanem Krisztus Jézust, az Urat, önmagunkat, pedig mint szolgáitokat Jézusért. Isten ugyanis, aki ezt mondta: sötétségből világosság ragyogjon fel, ő gyújtott világosságot szívünkben, hogy felragyogjon előttünk Isten dicsőségének ismerete Krisztus arcán.” 2Kor. 4:5-6.

Adventi várakozásban a legnagyobb érzézésére figyelünk, aki mindent megalkott, és mindent fenntart. A teremő Isten jön hozzánk, amikor minden szerepünk kevésnek bizonyul, mert önvalónkkal kell megállnunk. Sorsunk vezetését önke-

zünkbe vettük, függetlenítettük magunkat a felülről érkező kegyelmi pillanatoktól. Saját varázsvilágunknak vagyunk a foglyai és a díszletek között ott vannak tragédiáink, vígjátékaink, szeretetünk és gyűlöletünk, csalódásaink, rejtett titkaink, vétkeink, minden történetünk.

A létezés öröme az ünnep része, felismerhetjük és rácsodálkozhatunk a szenvedéseink közepette is, van békesség ebben az Isten által teremtett világban, amely Ő belőle árad. Természetesen viszonyítási alapunk és helyzetünk különböző és az érkező Isten alkalmazkodik hozzánk, megkeresi szívünk ajtaját és ott

kopogtat. Az asztalunk terítve van lehetőségekkel, amelyeket átélhetünk az Isten-nel, a földi tapasztalható valóságon túl érintéseket kapunk, amikor lelkünk Isten-re tekint. Az utak és helyzetek változhatnak, megoldáskeresésünk átalakulhat a dolgok más színben való látásává, kerülő útjaink részévé válnak a számunkra rendelt egyenes útnak.

Önmagunkat magasabb látásmódból nézhetjük, kiszabadulva kicsinyes világunk görcsös szorításából. Az adventi készülődésünk része tehát, az én életem az én váram állapotból átlépni, a nem akarok tovább elszigetelődni magamtól és másoktól és nyitott vagyok az Isten érkezésére. Az igazi advent nem csak a karácsonyt megelőző időszak, hanem egy életstílus, egy lehetőség, amely az év minden időszakában megélhető, hiszen Isten nem földi menetrend és naptár alapján érkezik hozzánk, hanem az ő akarata és szándéka szerint. A megváltást sem emberi szándék tette időben szükségszerűvé, hanem Isten terve vált az embervilág számára kikerülhetetlenné. Az igazi advent tehát nem akkor érkezik el hozzánk, amikor én szabom meg, hogy mit szeretnék az Istentől és Ő ezt készséggel meg is teszi nekem. Jézus Krisztus sosem vált az emberiség kívánság labdájává, amit elkapva visszadobhatunk az Istenhez. Az advent lényegéhez Isten önfeltárása, lényének megismerése, a vele való életközösség megtalálása tartozik. A kis virág nem határozhatja meg a napnak, mikor süssön, és mikor legyen éjszaka, mert akkor önmaga és mások létét

fogja veszélyeztetni. Kérvényt sem nyújthat be, hogy őt ültessék át azonnal egy másik ágyásba, mert itt kérem elviselhetetlen az élet. Az én virágom miért kisebb a szomszédoménál, rá többet süt a nap, én kevesebbet kaptam. Igazságtalanságnak látszik a különbség élet és élet között, pedig a teremtető Isten gazdagsága ez, aki az élet kertjébe nem csak oda ültetett ahol mindig süt a nap, hanem oda is ahol nehezebb az élet, hogy azt is ápolja és gondozza szeretetből. Gyönyörködik mind a kétőben és öröme van. Minden virágnak megvan a maga illata, szépsége és ruházata, amivel teremtetőjét dicsérheti. Az életünk nem hiábavaló, értelme és célja van.

Ne csüggedjünk tehát, hanem fedezzük fel a mindig érkező és jelenlévő Isten gazdagságát. Jézus Krisztus Isten szeretetét bizonyítani fogja számunkra! Az Isten jön, mi pedig elé mehetünk és kinyithatjuk az életünk ajtaját és szívesen látjuk, majd befogadjuk őt, hogy velünk legyen, nálunk éljen és velünk lakjon. Életközösségekben maradunk a megváltásunkat elvégző Istennel, aki Krisztusban új életet, megszabadulást ajándékoz régi életünkéből. Isten megtapasztalásában gazdag adventet és boldog karácsonyi ünnepet kívánok minden testvéremnek.

*Csenki András
lelkipásztor*

Kedves rákosfalvai testvérek!

Újra itt a Karácsony Isten ajándékozásának ünnepe, a Messiás valóságának csodája. Remélhetőleg ez örömmel tölti be a szívünket! A világ mindent megtesz, hogy ne Krisztusról szóljon ez az ünnep. Gyermekeim mostanában széles mosollyal szaladnak a postaláda felé, mert előre tudják, hogy nagy áruházláncok játékkatalógusai lapulnak benne. Az elmúlt évtizedekben a Karácsony volt a fenyőfa, a szeretet ünnepe, újabban pedig a mikulás által hozott ajándék szétosztásának ünnepe. De mi ne hagyjuk, hogy a minket érő hatások eltereljék a lényegről figyelmünket! Szeretném, ha mi is hasonló örömet éreznénk, mint a pásztorok, amikor Krisztushoz menve a csillag mutatta nekik az utat. Tele voltak reménységgel, vágyakozással és legfőképp boldogok voltak, hogy megismerhetik a Megváltót. Valóban, Krisztus megismerésénél nincs nagyobb boldogság az életben. Kívánom ezt a megtapasztalást valamennyi rákosfalvai testvéremnek!

Ami a gyülekezetünket illeti, van miért hálát adni. Lélekben és létszámban is gyarapodott Isten rákosfalvai népe. Olyan új alkalmak indultak az idén mint a szépkorúak klubja és a házaspáros kör, nem mellékesen a meglévők is megmaradtak. De volt még ebben az évben házaspári csendes nap és gyerektábor is. Előadást tartott (tart) hívő politikus, történész és misszionárius.

Hálásak vagyunk azért is, mert sikerült a legszükségesebb érintésvédelmi munkákat kijavítani.

De nagyon örülünk annak is, hogy egyre többen és magas szinten szolgálnak gyermekeink körében. Még örömtelibb, hogy az alkalmakra járó gyermekek száma is nőtt.

Végül hirdetjük, hogy lelkipásztorunknál lehet még jelentkezni felnőtt konfirmáció felkészítésre! Köszönöm minden testvérünknek az áldozatos szolgálatokat, a kitartható imádságokat és a bőkezű adományokat.

Az elmúlt hetek eseményei:

Október

28-án Lakó István józsefvárosi beosztott lelkipásztor tartott úrvacsorás istentiszteletet, és szolgált a Hunyadi Vén diák énekkórus – házaspáros kör

November

5-én Filmklub : *Nevem Senki*

6-án baba-mama klub

13-án szépkorúak klubja és szolgálók bibliaórája

18-án házaspáros kör

20-án baba-mama klub

21-25-ig evangelizációs sorozat *Nyitott kapuk* címmel

Alkalmainkat Sóskuti Zoltán illetve Sebőkne Babos Boglárka rákoskeresztúri lelkipásztorok tartották

26-án 18 h Filmklub: beszélgetés az *Apa* című Szabó István film kapcsán

27-én 10 órakor szépkorúak klubja

29-én rendkívüli bibliaóra

December

2-án 10 órakor dr. Galsi Árpád a Kálvin Kiadó rektora szolgál sajtóvasárnap keretében

- Mikulás meglepetés a gyermekeknek
- adventi könyvvásár

8-án családi filmklub 15-kor: beszélgetés a Pinokkió (Walt Disney) film kapcsán

11-én 10 órakor szépkorúak klubja
–18 h szolgálók bibliaórája

13-án 18 órakor Clint Heath misszionárius előadása *Hétköznapi csodák* címmel

16-án 10 órakor dr. Balla Péter a Budapesti Károli Gáspár Református Egyetem rektora szolgál
–16 órakor gyermekkarácsony

24-én 15 órakor szentestei istentisztelet

25-én és 26-án 10 órakor karácsonyi úrvacsorás istentisztelet

30-án 10 órakor úrvacsorás istentisztelet

31-én 15 órakor évzáró istentisztelet

Január 1-én 10 órakor újévi istentisztelet

Január 6-án házas kör

Megkereszteltek:

Kornis Eszter Noémi és Géresi Flóra

Isten áldását és a fogadalom megtartását kívánom!

Elhunytak:

Kalló Sándor György és Honti Zoltán István, Sándor Györgyné, Fábián Lászlóné, Dallos Imre

Áldott legyen az emlékezetük és Isten törölje le a könnyeket a gyászolók arcáról!

Az alábbi ígével kívánok minden kedves olvasónak Áldott Karácsonyt és Isten szeretetében gazdag új évet!

„*Prófétát támaszt néktek a testvéreitek közül, az Úr, a ti Istenetek, olyat mint én ;őt hallgassátok mindenben, a mit csak mond nektek.*” Ap Csel 3,22.

**BUDAPEST-RÁKOSFALVA
REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG**

(Bp., X. Kerepesi út 69.)

2012. november 29. (csütörtök) 18 óra.

Egy politikus Isten szolgálatában címmel

Dr. Molnár Róbert, a Szeged melletti Kübekháza polgármestere, egykori parlamenti képviselő, az „Egy politikus, akit rabul ejtett Isten” és az „Ébresztő, Magyarország!” c. könyvek szerzője tart előadást.

Bővebb információ: bakonyi.zsuzsi79@gmail.com Tel.: 20/557-1856

Felekezeti hovatartozásra való tekintet nélkül szeretettel várjuk az érdeklődőket!

Ébresztő Magyarország!

„...de megalázza magát népem, amelyet az én nevemről neveznek, ha imádkoznak, keresik az én orcámat, és megtérnek gonosz utaikról, én is meghallgatom a mennyből, megbocsátom vétkeiket, és meggyógyítom országukat.” 2. Krón. 7., 14.

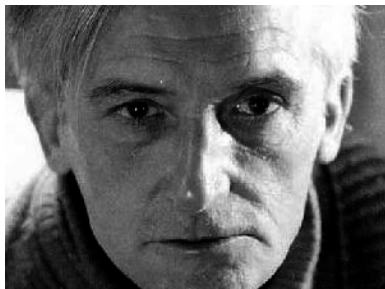
Pilinszky János: Tűz és szalma

Kik veszik körül a betlehemi jászolt? Nem a történetit, a valóságosat, hanem azt, ami a századok során a képzőművészeti alkotásokban realizálódott? Valamennyien ismerjük őket: az angyalokat és a csillagot, a barlangot és a barmokat, a pásztorokat és a térdelő három királyt. S tudjuk azt is: a valóságban némileg másképp történt. A képzetet kikerekítette és átalakította a valóságot.

De épp ez az érdekes: hogy mivel övezte körül a képzetet az Evangélium beszámolóját? Mit és kiket állított a karácsonyi bölcsője köré?

A teljes létet. A teremtő Isten köré a teljes teremtett valóságot. A csillag: a kozmosz küldötte, minden csillag nevében. Az angyalok: a láthatatlan erők és szellemek képviselői. A barlang: a föld, amely szívéig megnyílt az Újszülött fogadására. (Vele a föld öle van jelen: melegével és minden tereménnyel.) A barmok: az állatvilág. A szalma (ugyanaz, ami a barmok párája – lehetete): a növényvilág melengető jelenléte. A pásztorok és a királyok: az egész emberiség.

Ebben a legendás együttesben némán az is benne van – tudatosan vagy öntudatlanul –, hogy Jézus a megtestesüléssel közvetve az egész teremtett világot magára öltötte. Az emberi testtel az egész anyagi világgal való

testvéri összefüggést, a test egyetemes súlyát, az anyagnak egyetemes köntösét, amelyet a nehézkedés roppant öltései fognak egybe.

Az emberiség ezzel nemcsak tulajdon életét, hanem magát az

egész létet is a Kisded vállaira helyezte. Jászolábrázolásával így vall, erről tanúskodik maga az ember.

Ez tehát az elmúlt századok tanúsága. De mit rakhatunk mi a jászol köré? A kérdés zavarba ejtő. Mert ha szétnézünk: látjuk, hogy szinte semmit a korunk jelképei közül.

Mégis, azt hiszem, emiatt nincs okunk a nyugtalanságra. Az előző korszakokban sokkal hosszabb volt egy-egy tárgy, egy-egy foglalkozás sorsa, szükségszerűen plaszticitása (szemléletesség) is. Gyermekibb volt a világ, egyszerűbb és képszerűbb, szemléletesebb.

De hiszen nem is ez a lényeges. A döntő: a szeretet és a hit, a felismerés, mely a létezés egészét a megtestesülés köré tömörítette, könyörgő és védelmező gesztussal, ahogy az eleven tenyér óvja a gyertyalángot.

És itt már lényegbe vág a kérdés: vajon életünk, létünk, szívünk és agyunk, érzelmeink és felismeréseink egészével fogadjuk-e, vesszük-e körül mi is e változatlanul

nagy pillanatot, az isteni szeretet megtestesülését? És meghoztuk-e, itt van-e a marék szalma mit tudatunk és ismeretlenjeink didergő fennsíkjáról összehordtunk az Ő melengetésére?

Mert nem is lehet Őt másképp szeretni és másképp befogadni, mint ahogyan azt a régi korok tették, belehelyezve Őt a kozmosz szívébe.

Jézus mindenünkre igényt tart, és nekünk is mindenünkkel együtt kell hozzáhajolnunk. Marék szalmánkon csak így kaphat lángra az isteni szeretet tűzvésze.

A tartozás

A kisfiú kiment a konyhába, ahol édesanyja épp vacsorát főzött, és átnyújtott neki egy teleírt papírlapot. Az édesanya megtörölgette a kezét a kötényében, kezébe vette a papírt, és a következőket olvasta.

Fűnyírás 5 dollár.

A szobám kitakarítása ezen a héten 1 dollár.
Bevásárlás anya helyett 0,5 dollár.

Vigyázás az öcsémre, amíg anya bevásárolt 0,25 dollár.

Szemétkihordás 1 dollár.

Jeles félelmi bizonyítvány 5 dollár.

Szemétszedés és gereblyézés a kertben 2 dollár.

Összes tartozás: 14 dollár.

Az anya lenézett gyermekére, aki várakozásteljesen állt előtte, egy kicsit kutató emlékezetében, majd tollat ragadott, megfordította a papírlapot, és ezt írta a hátoldalára:

Kilenc hónapig méhemből hordoztalak – ingyen.

Éjszakákon át virrasztottam melletted, ápolalak, és imádkoztam érted – ingyen.

Melletted álltam a megpróbáltatások idején és nem egyszer megríkattál – ingyen.

Mindent egybevetve, ingyen és bérmentve szeretlek. Álmatlanul hánykolódtam, szorongtam, hogy mi vár még rád – ingyen.

Játékokat, ennivalót, ruhát kapsz, sőt még az orrod is megtörölöm – ingyen.

Ha mindezt összeadjuk, a szeretetem teljes költsége 0 dollár.

Nos, amikor a gyerek elolvasta, amit az anyja írt, hatalmas könnycsepp gördült le az arcán, egyenesen a szemébe nézett, és úgy szólt:

– Nagyon szeretlek, anyukám!

Aztán fogta a tollat, és jókora betűkkel számlája alá írta: „Fizetve!”

Szentföldi úti beszámoló

IV. rész

Betlehem

Kedves testvérek, úti beszámoló sorozatomat – karácsonyhoz közeledvén, – Betlehemben tett látogatásunkkal fejezném be.

Betlehem neve héberül azt jelenti, a „kenyér háza”. A történeti kutatás számára Betlehem, a Kr.e. 14. századból való egyiptomi Amarna levelekben jelenik meg elő-

Betlehem

ször, de nevének végső formáját a Bírák korában nyerte el. Efrata névvel jelölték az egész vidéket, amelynek Betlehem volt a központi helye.

A Szentírás ezt a helységet, először Ráchel halálával kapcsolatban említi. Jákób kedvenc felesége a Kánaán földjére tartó úton szülte meg kisebbik fiát, Benjámin, de a nehéz szülésbe belehalt.

*„Így halt meg Ráchel, és eltemették az Efratába, azaz a Betlehembe vezető úton.”
(1 Móz. 35:19)*

Jákób emlékkövet állított a sírja fölé, Ráchel sírja – Betlehem kapujában – ma is zarándokhely.

Betlehem az ószövetségi próféciaiban különleges fontosságot nyer, Mikeás próféta könyvében, Kr.e. 700 évvel:

„De te, Betlehem Efrata, bár a legkisebb vagy Júdea nemzetségei között, mégis belőled születik majd nekem, aki uralkodni fog Izrael felett.” (Mik. 5:1)

Ruth könyve szerint Betlehemből vándorolt el Elimelek és családja az éhínség elől Moáb földjére, majd ide tért vissza – Elimelek és fiai halála után – felesége Naomi, moábita menyével Ruth-tal, aki Dávid király dédanyja lett.

Izrael történetében Betlehemnek nagy becsülete volt, hiszen Dávid is ezen a helyen született és ezen a környéken legeltette apja juhait. Sámuel próféta az Úr parancsára megy Betlehembe, összegyűjti a helység véneit az áldozathoz, és az olajtartó szarvából Dávidnak, Isai legifjabb fiának a fejére önti az olajat, és királlyá keni.

Ezután sokáig nem olvashatunk a Szentírásban Betlehemről, míg el nem érkezett „az idők teljessége”, mert az Újszövetségben, Jézus születésének történetében, ezt olvassuk:

„Pásztorok tanyáztak azon a vidéken a szabad ég alatt, és örködtek éjszaka nyájuk mellett. És az Úr angyala megjelent nekik, körülragyogta őket az Úr dicsősége, és nagy félelem vett erőt rajtuk. Az angyal pedig ezt mondta nekik: Ne féljete, mert íme hirdetek nektek nagy örömet, amely az egész nép öröme lesz. Üdvözítő született ma nektek, az Úr Krisztus, a Dávid városában.” (Luk. 2:8-11)

A Pásztorok mezeje számomra azért is csodálatos emlék, mert vasárnap jártunk Betlehemben, és így Istentiszteletünket, ezen a helyen tarthattuk meg. Az alkalom végére mindannyian sírtunk a meghatódottságtól és hálátelt szívvel köszöntük meg az Úrnak, hogy ott lehettünk.

A hagyomány szerint Jézus egy barlang-istállóban született. Ezt az a hagyomány is megerősíti, hogy a házakat ma is barlang elé építik- ahol erre mód van, vagy a barlangot belefoglalják a házba.

Nagy Konstantin császár megbízható hagyományra támaszkodva Kr. u. 326-ban kezdte meg a Születés Bazilikájának építését, Jézus születésének barlangja felett. A nyolcszögletű oltár, amelyet ők emeltettek, még mindig a helyén van. Ezt a templomot részben lerombolták a szamaritánus felkelés során a hatodik században. A jelenlegi templomot I. Justinianus császár építtette újjá 530-ban.

Kívülről a templom egy erődhöz hasonlít. Az eredeti bejáratot befalazták, és alacsony és keskeny bejáratot helyettesítették, hogy megvédjék a templomot a mohamedán hódítóktól, hogy azok lóháton bemehessenek a templomba.

Betlehem

A legtöbb templom a perzsa megszállás alatt elpusztult a hetedik században, de a Születés Bazilikáját megkímélték a megszenteltelenítéstől, ami a homlokzaton található mozaiknak köszönhető. A Három Bölcset, akik hűségajándékot hoztak az újszülött Jézusnak, perzsa öltözetben ábrázolták, és a hit szerint ez tartotta vissza a perzsákat a templom lerombolásától.

„A mikor pedig megszületik vala Jézus a júdeai Betlehemben, Heródes király idejében, ímé napkeletről bölcsek jövének Jeruzsálembe, ezt mondván: Hol van a zsidók királya, a ki megszületett? Mert láttuk az ő csillagát napkeleten, és azért jövénk, hogy tisztességet tegyünk néki.” (Mát. 2:1-2)

A templom belső terét újjáépítették, de az eredeti alak megmaradt. A falak alsó részeit márványtáblák takarták, míg a felső részt mozaikok borították. A mésző oszlopokat az Apostolok festményei díszítették. Az évek során a keresztes díszítéseket tönkretették, és manapság a két sor mészőoszlop csupaszon áll a dísztelen templomban a tölgy mennyezet alatt.

A templom tulajdonjogán ma, bonyolult elosztásban az örmény, a görög orthodox és a római katolikus egyház osztozik. A déli hajóban egy keresztelőmedence látható. A hagyomány szerint e helyen itatták meg a napkeleti bölcsek tevéiket és itt láthatók az első, Konstantin féle, templomból megmaradt mozaikok.

A templomban órákat álltunk sorban azért, hogy beléphessünk magába, a „születés barlangjába”.

A barlangba csak egy 1,20 m magas nyíláson át -erősen meghajolva, ezzel is Jézus előtt fejet hajtva- lehet bemenni. Lépcső vezet le egy kb. 40 m² alapterületű terembe, ahol oltár alatt fehér márványlapban ezüst csillag látható, körülötte a felirattal:

„Hic De Virgine Maria Jesus Christus Natus Est” – Itt született Jézus Krisztus, Szűz Máriától.

Ezt a csillagot a nagy tumultus ellenére is, szeretné mindenki (természetesen én is), ha csak egy pillanatra is, megérinteni.

Születés temploma

További 3 lépcsővel mélyebben van a kb. 6 m² alapterületű „jászol barlangja”, ahol a kősziklából kivájt jászolbölcső látható.

A Születés Bazilikája mellett még, a 19. században a ferences szerzetesek által épített, és az alexandriai Szent Katalinról elnevezett templomot emelném ki, amely közvetlenül a bazilika mellett áll. Karácsony este a Latin Pátriárka itt tartja az Éjféli misét, amelyre a zarándokok nagy tömege érkezik, és a TV-ben milliók láthatják minden évben.

A templomból további barlangokba nyílnak lejáratok, melyek közül egy párat megemlítenék. Innen közelíthető meg Szent József barlangja, ahol a hagyomány szerint azt az álombeli intést kapta, hogy meneküljön a gyermek Jézussal és Máriával együtt Egyiptomba. Innen nyílik az „Aprószentek barlangja”, ahová Heródes gyermekgyilkosságának áldozatait temették el. És végül Szent Jeromos barlangja, ahol is ő 34 esztendeig élt, és az ő nevéhez fűződik a héber és görög kéziratokból készített latin nyelvű bibliafordítás, a Vulgata. Hamvait a 13. században Rómába vitték, itt csupán egy domborművön ábrázolják, kezében a Bibliával. Sokaknak tanácsolta, s ő maga is eszerint élt:

„A Szentírás legyen mindig a kezed ügyében, és a szemed előtt. Mert ha valaki a Szentírást nem ismeri, Krisztust nem ismeri.”

Ezzel a gondolattal zárom a Szentföldről készített- zarándok- úti beszámoló sorozatomat, és minden Testvéremnek ez úton kívánok Áldott Adventet, Békés Karácsonyt és Új Évet.

Heltai Gáspár

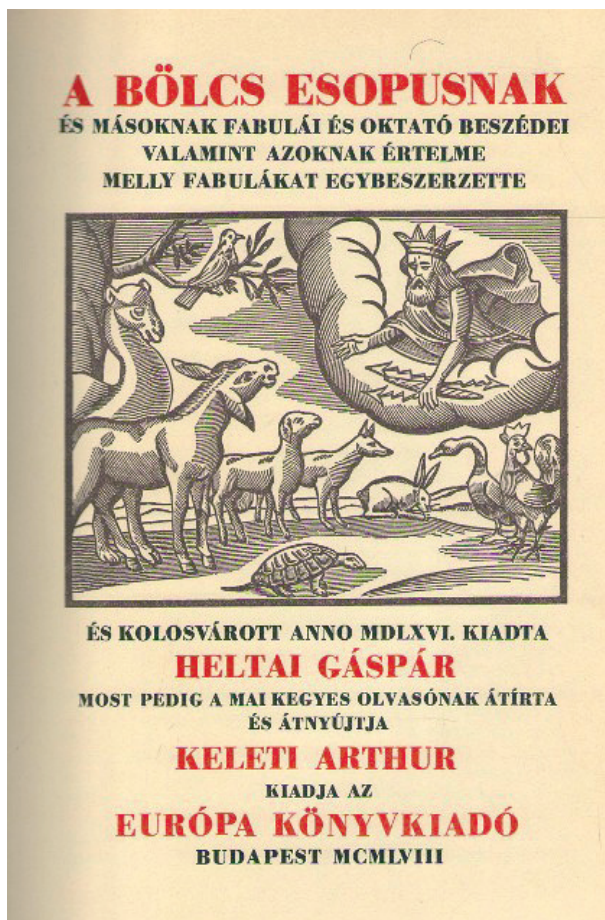
Heltai Gáspár a XVI. században élt reformátor, protestáns lelkész, szépíró, műfordító és nyomdász volt. Nevéhez fűződik a középkori magyar irodalom egyik csúcsa: A száz fabula.

Heltai Gáspárral méltatlanul keveset foglalkozunk, bár állatmeséiben és annak értelmezéseiben nagyok sok – keresztény- bölcsességgel találkozhatunk. Ezzel a rövid írással szeretnék a magyar irodalom egyik nagyjára emlékezni.

Születésének pontos helye és dátuma nem ismert. Családneve alapján következtetnek arra, hogy a Szeben megyei Heltauban (Nagydisznód) látta meg a napvilágot, mint egy erdélyi szász polgárcsalád gyermeke. Több jel is arra utal, hogy fiatal korában katolikus papként működött. De 1543-ban már az evangélikus wittenbergi egyetem hallgatói között találjuk, tehát ekkora már áttérhetett a lutheránus felekezetre. A következő évben tért vissza Magyarországra. Kolozsvárott telepedett le ahol, mint szász lelkész működött egészen haláláig. Heltai 1559-ben már az antitrinitáriusok oldalára állt a hitvitákban, ennek következtében végképp meg-

szakadt a kapcsolata az evangélikus szászokkal. Újabb felekezet váltását komoly lelki vívódások előzték meg, és csak tíz év múlva, 1569-ben lett hivatalosan is antitrinitárius.

Heltai német anyanyelvű volt, magyarul csak 1536-ban tanult meg, de ennek ellenére minden munkáját ezen a nyelven

publikálta. 1550-ban Hoffgreff Györggyel közösen nyomdát alapított Kolozsváron, csak elszórtan jelentetett meg egy-két német nyelvű munkát, 1552-től pedig kizárólag magyar és latin nyelvű kiadványokat tett közzé.

Történelmi, etikai jellegű írásai mellett a legismertebb műve a már említett „*Száz fabula volt*”. Ebben a könyvében Heltai Aiszóposz állat történeteit dolgozta fel, az ezópusi mesék Stainhövel-féle 15. századi német változatát használva forrásként. Az eredeti német szöveget alapanyagnak használva, önállóan formálta meg magyar nyelven a történeteket. A meseszöveget követő „*értelmezések*” az író eredeti szerzeményei. Az aiszóposzi fabulák többségének cselekménye vérszegény, a szereplők környezetrajz nélkül légüres térben mozognak. Heltai eleinte alig változtatott ezen a szűkszavú stíluson, aztán a munka előre haladtával egyre inkább megfigyelhető, hogy néhány kifejezés, közmondászerű szólam, egy-egy párbeszéd közbeiktatásával elkezdte élénkíteni az előadást. Az elbeszélői kedv növekedésével a mesék társadalmi mondanivalója egyre jobban az előtérbe került. Összegezve elmondható, hogy a Száz fabulával Heltai áttörést hajtott végre a szórakoztató elbeszélés és a társadalmi konfliktusokat híven ábrázoló művészi elbeszélés között.

Végezetül álljon itt egy fabula – alázattal az eredeti szöveg irán:

Ötvenkettedik fabula

A számárról és az oroszlánról

Egy számár az úton járva, találkozott egy oroszlánal. Az oroszlán előtt dicsérni kezdte magát ekképen : „Gyere velem a hegy tetejére, ott majd megmutatom neked, mennyire félnek tőlem a mezei vadak.” „Menjünk fel.” – mondta mosolyogva az oroszlán. Mikor felértek a hegyre, a számár az oroszlán mellé állva elkezdett iszonyatosan, számármódra ordítani. Mikor ezt a rókák és nyulak meghallották, gyorsan menekülni kezdtek. Mondja a számár az oroszlának: „Nézd, hogy szaladnak ijedtükben”: „Nem csoda hogy elfutnak- válaszolt az oroszlán, -mert olyan rettenetes hangod van, hogy azt meghallva én is elfutottam volna, ha már azelőtt nem ismertelek volna. De mivel tudtam, hogy csak egy számár vagy, nem félek az ordításodtól.

Tanulság

E fabulának értelme, hogy az ember, ki nek az Úristen észt és bölcsességet adott, ne foglalkozzon irigy emberek zúgolódásával és rágalmozásával. Tedd, ami jó és tisztességes, munkádat híven és istenfellellemmel végezd. Ne gondolj rá, hogy jó cselekedeteidet félremagyarázzák. Mikor rájuk kerül a sor, hogy ők szolgálják a köz javát, és jót tegyenek, kérkednek ugyan nagyságukkal, érdemeikkel, de semmi hasznosat nem cselekszenek.

Ahogy a közmondás mondja: Arra való a számár, hogy ordítson, hát ordítson; de a „Nemes lovak nem törődnek a kutyaugatással. „

Wikipédia felhasználásával írta :
Kiss István

Fenyőfák vándorútja

Ékes ködpára gomolygott, s mélységes csend ülte meg az erdőt. Mindent vastag hó borított. Dermerten roskadoztak a fák szikrázó fehér, prémes terhük alatt. Egyszerre csak suttogás támadt közöttük.

– Valaki jár az erdőn! – adta tovább egyik a másiknak. S a magasabbak már azt is látták, hogy a túlsó erdőszélen hatalmas szál ezüsfenyő lépked, s merre elhalad, nyomában elindulnak a fenyőfák. Izgatott mozgolódás támadt.

– Mi az? – kérdezték öregebb társaikat a fiatal fenyőcskék.

– Most indulnak a városba a karácsonyfák – felelték azok nyugodt, méltóságos hangon. A menet egyre nőtt.

– Mindjárt ideérnek – suttogta lázasan egy apró lucfenyő a társainak.

– Ti úgysem kellettök – dörögött rájuk egy sudár, szép ezüsfenyő.

– Pedig de szeretnék én is karácsonyfa lenni, ott ragyogni az ünnepen! – sóhajtott fel sóvárogva a törpe lucfenyő.

– Te, te csöppség, hiszen nem bírnád az utat a városig! Az ága mind letörne a gyertyák alatt! – vágott közbe a gőgös fenyőóriás.

– Látod, én nem is megyek! Pedig tudom, szívesen vinnének, de én nem akarok az emberek közé kerülni!

A menet odaérkezett eléjük: Legelől hatalmas, mindnyájuknál magasabb, arányos termetű fa haladt.

– A vezérfenyő – susogták egymásnak áhítattal a helyükön rostokolók. Az öregek tudták, hogy minden esztendőben végighalad az erdőn és kiválogatja az újonnan felnövkedett legszebb szál fákat, hogy elvezesse őket az emberek ünnepére. Nagy tobozszemével csak végignézett egyik-másik

fenyőfán, erős ágkarjával intett neki s az könnyedén, alázatosan odaállt a sor végére, s indult a többi után. Ahogy a vezérfenyő rápillantott a törzsekre, mindegyik fa tudta már, mi a dolga. A szép, egyenes derekú fák rendre bekerültek a menetbe, a kicsinyek helyükön maradtak, hadd erősödjének még jövő karácsonyig. S a meleg, barna tobozszempár egyszerre csak végigsimogatta a sóvárgó kis törpefenyőt is.

A kis fenyő érezte, hogy válik el gyökere a földtől s ahogy repesve odalépett társai közé, minden lépéssel megnőtt egy fejjel. Úgy, hogy mire a sorba ért, már majdnem akkora lett, mint derekabb fivéréi. Boldogan nézett vissza a helyükön maradt fákra, s csodálkozva vette észre, hogy a gőgös ezüstfenyő fölött elsiklott a vezérfenyő tekintete s az lehajtott fővel, szégyenkezve állt az út mentén.

„Érdekes – gondolta magában a kis törpefenyő –, hiszen örülnie kellene! Nem is akart a városba menni...”

A csapat kiegészült. Az utolsó fákat is elhagyták már a kiválasztottak, s az erdőn túli réten megindultak vezetőjük nyomán, a város felé. Hanem a kis törpefenyő egyszerre csak úgy érezte, elnehezül a szíve. Hirtelen előresietett a menet legelejére, s megszólította a méltóságosan haladó vezérfenyőt:

– Bocsáss meg, kérlek – kezdte akadozva...s szépen elmondta neki a szép szál ezüstfenyő dolgát...hogy ő úgy látta, a végén mégiscsak elszomorodott, amiért nem lehet karácsonyfa.

– Aki nem akar velünk jönni, itt maradhat az erdőn – felelte halkan a vezető, s mélyen, figyelmesen rátekintett.

– De hátha már megbánta, és most fáj a szíve...– szólalt meg újból bátortalanul a kis fenyőfa. A vándorfenyő fölemelte a karját, s a légen át a távolból vékonyan, tépett zokogást hozott utánuk a szél. És mindnyájan érezték, hogy a daliás ezüstfenyő sír.

– Akarjátok mégis? – kérdezte a szelíd vándor, s ők egyszerre bólintottak valamennyien.

– Akkor itt megvárjuk.

És alig mondta ki, már látták közeledni az erdőszél felől, sietősen, szinte futva a hatalmas ezüstfenyőt. Olyan magas volt, mint közülük a legerősebbek. S ahogy elébük ért, minden lépésnél kisebb lett egy fejjel. Mire a sor végére lépett, már ugyanakkora volt csak, mint a legtöbbjük. Szótlanul igazodott a jószívű kis törpefenyő mellé: a válluk épp egy vonalba került.

– Akkor hát indulhatunk –szólt a vezérfenyő, és a menet nekivágott az útnak.

Vidor Miklós

Gyülekezeti kis közösségek Rákosfalván

Évtizedekkel ezelőtt Rákosfalván, – ahogy a református gyülekezetekben általában – a gyülekezeti életet az Istentisztelet és a bibliaóra jelentette, ami a konfirmáció-oktatással, és a gyermek hittannal egészült ki. Ahogy teltek az évek-évtizedek számos kiscsoportos alkalom jelent meg gyülekezetünk életében is. Miért is fontosak ezek? Miért nem elég egy héten egyszer vasárnap összejönni az istentiszteleten? A tapasztalat szerint egy 10-20 fős kisebb közösségben a tagok egymást jobban meg tudják ismerni, jobban megnyílnak egymás felé, ezáltal egymás terhére, örömét jobban tudják hordozni, imádkozni tudnak egymásért. Jól működő kis közösségek szint visznek a gyülekezetbe, felpofozják a templomi életet. Mindezen túl az újonnan érkezők számára is megkönnyítik a gyülekezetbe való betagozódást. Most lássuk, Rákosfalván mely alkalmakra várjuk a testvéreket:

Bibliaóra – minden csütörtökön 18órától

A bibliaóra középpontjában egy bibliai szakasz tanulmányozása, jobb megismerése áll. A célja, hogy a biblia ismeretünk növelése mellett, ki-ki megtalálja a számára szóló személyes üzenetet. Ezáltal hitében, keresztyén életében megerősödhesen, lelkileg feltöltekezhesen.

Ifi óra – minden pénteken 18:30-tól kifulladásig

Az ifisek közösségi alkalmak a gyülekezeti teremben. Gitárral, ifjúsági énekekkel, fiatalos, kötetlen formában ismeri meg az ifjúság Isten ígését, tartalmas, értelmes programot nyújtva az amúgy könnyen elkallódó korosztálynak.

Szépkorúak bibliaórája – kéthetente kedden 10 órai kezdettel

Idősebb testvéreknek különösen a téli időszakban nehézséget okoz a sötétben, hidegben való közlekedés. Eppen ezért nekik szól a délelőtti időpontban tervezett bibliaóra.

Szolgálók bibliaórája – minden hónap második keddjén 18 órától

A gyülekezet szolgálóinak bibliaórája, ahol lehetőség van a töltekezésre, a személyes és a szolgálattal kapcsolatos örömek, nehézségek átbeszélésére, a gyülekezetért való közös imádságra.

Baba-mama klub – hirdetett időpontban

Kismamáknak és gyermekeiknek a kisházban rendezett alkalom, ahol lehetőség nyílik az anyággal kapcsolatos kérdések megbeszélésére gyerekkörnyezetben.

Keresztyén film klub – havonta, hirdetett időpontban

Minden filmet szerető számára, aki nem csak nézni, hanem beszélgetni is szeretne a látottakról. Mindez keresztyén szemüvegen át, igei témafelvétel tükrében.

Házaskör – havonta, hirdetett időpontban

A házaskörre szeretettel hívjuk és várjuk gyülekezetünk fiatal és tapasztalt házaspárjait egy kis beszélgetésre, tapasztalatcserére, együtt gondolkodásra a házaskör élet nyomtatott, és apró betűs részeitek feltáráshoz.

Rendhagyó bibliaóra – havonta, hirdetett időpontban

Ahogy a nevéből is látszik, rendhagyó – mert nem a lelkészünk, hanem egy meghívott, Isten iránt elkötelezett ember tartja az órát az Ige köré felépítve, speciális szempontok alapján. Olyan előadókat hívunk meg, akik a saját életükben különös módon is megtapasztalják Isten munkálkodását, és ezt bizottságtételtként osztják meg velünk.

Ezúton is szeretném buzdítani a kedves testvéreket az alkalmakon való részvételle, hogy együtt egymás hite által is épülhessünk lelkileg. Híszem, hogy mindezen alkalmak mind magunk, mind gyülekezetünk belső épülését szolgálják, és ilyen módokon is vonzóvá válhatunk az újonnan betérők számára.

Minden kedves testvérünket szeretettel várjuk alkalmainkra.

Gérczei Zoltán

ALKALMAINK:

Istentisztelet	Vasárnap 10.órákor
<i>(Minden hónap utolsó vasárnapján úrvacsora osztás)</i>	
Gyermekistentisztelet	Vasárnap 10 órákor
<i>(az Istentisztelettel egy időben a gyülekezeti teremben)</i>	
Bibliaóra	Csütörtök 18 órákor
Ifióra	Péntek 18 30 órákor
Baba-mama klub	2 hetente kedd: 10 órákor
Szépkorúak klubja	2 hetente kedd 10 órákor
Szolgálók imaközössége	minden hónap
	második kedde: 18 órákor
Házaskör	havonta egyszer vasárnap

HIVATALOS IDŐ:

Kedd	09:30-12:30-ig
Csütörtök	16:00-19:00-ig
Péntek	09:30-12:30-ig
Vasárnap	09:00-13:00-ig

ELÉRHETŐSÉGEINK:

CSENKI ANDRÁS lelkipásztor és **KISS LÁSZLÓ** gondnok

Cím: 1106 Budapest, Kerepesi út 69.

Telefon: 260-6943

e-mail: rakosfalva@gmail.com

[www. rakosfalva.net](http://www.rakosfalva.net)

Mindenkit szeretettel várunk gyülekezetünkbe!